

Sygn. akt IV SAB/GI 38/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach
w składzie następującym :

Przewodniczący

Sędziowie

Sędzia WSA Teresa Kurcysz - Furmanik

Sędzia WSA Bożena Miliczek - Ciszewska

Sędzia WSA Renata Siudyka (spr.)

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 6 kwietnia 2016 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrona Zwierząt w Jędrzejowie
na bezczynność Burmistrza Miasta Tarnowskie Góry
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

oddala skargę.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

SPECJALISTA

Magdalena Kurpis

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 21 stycznia 2016 r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie złożyło skargę na bezczynność Burmistrza Miasta Tarnowskie Góry w przedmiocie nieudostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem Stowarzyszenia z dnia 10 lutego 2015 r. Wniosło jednocześnie o stwierdzenie, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa; o zobowiązanie Burmistrza do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem z dnia 10 lutego 2015 r. oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że w dniu 10 lutego 2015 r. skarżący złożył w placówce pocztowej wniosek o udostępnienie informacji do Burmistrza Miasta Tarnowskie Góry, poprzez udzielenie odpowiedzi na pytania:

- 1) z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2014 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń wyłapywania/odławiania bezdomnych zwierząt?
- 2) z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2014 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom?
- 3) ilu bezdomnym psom/kotom zapewniono opiekę na koszt gminy w 2014 r. (nie licząc zwierząt, którymi zajęto się w latach poprzednich)?
- 4) jaki był w 2014 r. koszt realizacji całego zadania przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt (wyłapywanie/odławianie, opieka, usługi weterynaryjne, dokarmianie, inne)?

oraz

5) udostępnienie treści i postaci umowy/umów (wraz załącznikami) o zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom w 2014 r.

We wniosku wnoszono o przesłanie żądanej informacji publicznej pocztą elektroniczną na adres slaskie@obrona-zwierzat.pl.

Jak wskazano w skardze, z informacji publikowanych przez operatora pocztowego Poczta Polska, wniosek został doręczony w dniu 16 lutego 2015 r., a podmiot obowiązany do udostępnienia informacji nie udostępnił wnioskowanej informacji, nie powiadomił wnioskodawcy o powodach

opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, ani też nie wydał w tym przedmiocie decyzji odmownej, co oznacza, że Burmistrz Miasta Tarnowskie Góry dopuścił się rażącej, w ocenie skarżącego, bezczynności biorąc pod uwagę okres (ponad 11 miesięcy), jaki upłynął od złożenia wniosku.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie. W uzasadnieniu przyznał, że wniosek skarżącego o udostępnienie informacji publicznej z dnia 10 lutego 2015 r. wpłynął do organu w dniu 16 lutego 2015 r. Dalej stwierdził, że wnioskowi został niezwłocznie nadany bieg poprzez odpowiednią dekretną w celu przygotowania odpowiedzi, a pracownikiem wyznaczonym do przygotowania odpowiedzi na wniosek została Gabriela Lis. Wskazano dalej, że w dniu 25 lutego 2015 r. wyznaczony pracownik przygotował pismo przewodnie adresowane do skarżącego, wygenerował wiadomość w programie poczty elektronicznej, dołączył skany dokumentów w postaci pisma i umów oraz wysłał udostępnioną w ten sposób informację publiczną na wskazany przez skarżącego adres poczty elektronicznej. Organ zauważył, że nie było zwrotnej informacji o niedostarczeniu przedmiotowej wiadomości elektronicznej do jej adresata. Zatem, w ocenie organu, w przepisany terminie wywiązał się on z ciążącego na nim obowiązku udostępnienia skarżącemu żądanej informacji publicznej, jak również udostępnił ją w sposób wskazany we wniosku.

Zdaniem organu nie można zarzucać mu bezczynności, a nie jest jego rolą w procesie udostępniania informacji publicznej weryfikowanie, czy informacja ta udostępniona w sposób ściśle wskazany przez skarżącego, rzeczywiście do adresata dotarła. Organ zauważył nadto, że nie ma obowiązku udostępniania żądanej informacji w inny, niż wskazany przez skarżącego sposób. W ocenie organu wybierając pocztę elektroniczną jako sposób udostępnienia informacji publicznej, skarżący musi liczyć się z ewentualnymi perturbacjami związanymi z elektronicznym obiegiem dokumentów. Brak możliwości zapoznania się przez skarżącego z treścią udostępnionej informacji publicznej, z powodów całkowicie niezależnych od organu nie może uzasadniać twierdzenia, że organ pozostaje w bezczynności. Bezczynność organu miałaby miejsce wówczas, gdyby nie podjął żadnych

działań związanych z udostępnieniem żądanej informacji lub związanych z decyzją odmawiającą jej udostępnienia.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270, dalej „p.p.s.a.”), kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje m.in. orzekanie w sprawach skarg na bezczynność organów w przypadkach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4a p.p.s.a. Chodzi o przypadki, kiedy organ administracji publicznej jest obowiązany do wydania określonego aktu administracyjnego lub dokonania czynności, lecz obowiązku tego nie wykonuje. Stosownie do art. 149 p.p.s.a. sąd, uwzględniając skargę na bezczynność organów w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4a tej ustawy, zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu lub dokonania czynności lub stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa.

Celem skargi na bezczynność organu jest doprowadzenie do wydania przez organ aktu lub dokonania wynikającej z przepisów prawa czynności w sprawie wszczętej żądaniem strony. Z treści powyższego przepisu wynika a contrario, że wykonanie przez organ tego obowiązku wyłącza możliwość uwzględnienia skargi nawet wówczas, gdy wydanie aktu lub dokonanie czynności nastąpiło z naruszeniem terminu przewidzianego do jej wydania (postanowienie NSA z 16 marca 2000 r., I SAB 201/99, LEX nr 54517).

Materialnoprawną podstawę rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowią przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015 r., poz. 2058 - dalej „u.d.i.p.”). Ustawa ta określa obowiązki organu, do którego został złożony wniosek o udostępnienie informacji publicznej, wskazując, w jaki sposób postępowanie powinno być zakończone. Podmiot, do którego złożono wniosek, jeśli wniosek ten dotyczy informacji publicznej, powinien albo udostępnić tę informację w formie czynności materialnotechnicznej (art. 10 u.d.i.p.), albo w drodze decyzji odmówić jej udostępnienia (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.). Możliwe jest także umorzenie postępowania w drodze decyzji w trybie art. 16 ust. 1 w zw. z art. 14 ust. 2 tej ustawy. Organ, do którego skierowano wniosek o udostępnienie informacji ma

obowiązek podjąć jedną z tych form działania w terminie wskazanym w art. 13 ust. 1 u.d.i.p.

Z beczynnością organu w zakresie dostępu do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy organ milczy wobec wniosku strony lub odmawia udzielenia takiej informacji w nieprzewidzianej do tej czynności formie prawnej. W sprawach ze skarg na beczynność organów administracji sąd orzeka, biorąc za podstawę stan prawny i faktyczny sprawy w czasie orzekania. Jeżeli w toku postępowania sądowoadministracyjnego, przed dniem orzekania w sprawie ze skargi na beczynność, organ administracji publicznej wydał decyzję lub inny akt, choćby z przekroczeniem ustawowych terminów, oznacza to, że organ ten nie pozostaje w stanie beczynności i sąd nie może uwzględnić skargi stosownie do uprawnień, jakie ma na podstawie art. 149 p.p.s.a. Nie może bowiem zobowiązać organu do wydania określonego aktu lub podjęcia czynności, które przed dniem orzekania zostały wydane lub podjęte (T. Woś, H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska: Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Wyd. Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2005, s. 467).

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, że w dniu 10 lutego 2015 r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie wystąpiło do Burmistrza Miasta Tarnowskie Góry z wnioskiem o udostępnienie danych stanowiących informację publiczną, a wniosek ten wpłynął do organu w dniu 16 lutego 2015 r. Skarżący wskazał adres poczty elektronicznej na jaki organ winien udzielić żądanej informacji publicznej. Z akt administracyjnych sprawy wynika, że organ w dniu 25 lutego 2015 r. udostępnił informacji publicznej w formie wskazanej przez skarżącego (karta 28 i 29 akt adm.). Nie było zwrotnej informacji o niedostarczeniu wiadomości elektronicznej do jej adresata. Zatem, słusznie w ocenie Sądu organ uznał, że w przepisany termin wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku udostępnienia skarżącemu żądanej informacji publicznej, jak również udostępnił ją w sposób wskazany we wniosku. Natomiast w skardze z dnia 21 stycznia 2016 r. skarżący stwierdził, że organ nie udostępnił informacji publicznej zgodnie z wnioskiem Stowarzyszenia z dnia 10 lutego 2015 r. Również w piśmie z dnia 7 marca 2016 r. skarżący odnosząc się do odpowiedzi na skargę zaakcentował, że nie otrzymał informacji publicznej wnioskowanej w dniu 10 lutego 2015 r.

Wskazać należy, że postępowanie w przedmiocie udzielenia informacji publicznej jest postępowaniem odformalizowanym, w ustawie o dostępie do informacji publicznej nie ma wskazania jakichkolwiek wymagań formalnych wniosku (poza utrwaleniem go w formie pisemnej). Zauważyć należy, że wnioskodawca wskazał sposób jednoznaczny adres poczty elektronicznej na jaki ma być przesłana odpowiedź na pisemny, przesłany za pomocą operatora pocztowego wniosek o udzielenie informacji publicznej. Nie ulega również wątpliwości, że ustawodawca nie nałożył na organ obowiązku weryfikacji czy informacja ta udostępniona w sposób ściśle wskazany przez skarżącego, rzeczywiście do adresata dotarła.

W ocenie tut. Sądu organ dostatecznie uprawdopodobnił, że podjął wszelkie działania zmierzające do udzielenia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem skarżącego z dnia 10 lutego 2015 r. oraz wysłał ją na adres poczty elektronicznej slaskie@obrona-zwierzat.pl w dniu 25 lutego 2015 r. Skoro zatem organ nie otrzymał informacji o niedostarczeniu wiadomości elektronicznej do jej adresata (a nadto wobec długotrwałego milczenia wnioskodawcy) to, w ocenie Sądu, zasadnie przyjął, że skarżącemu udzielono informacji publicznej zgodnie z treścią wniosku. Skoro zatem skarżący wskazał adres poczty elektronicznej do udzielenia odpowiedzi na wniosek to winien tak zorganizować pracę, by wiadomości wpływające na ten adres były odbierane i odczytywane. Tym samym twierdzenia skarżącego, że nie otrzymał (nie odebrał) tej wiadomości, mogą tylko świadczyć o wadliwej organizacji pracy w Stowarzyszeniu lub też nieprawidłowym skonfigurowaniu poczty elektronicznej – co obciąża skarżącego. Zdaniem Sądu organ słusznie zauważył, że nie ma obowiązku udostępniania żądanej informacji w inny, niż wskazany przez wnioskodawcę sposób, a zatem wybierając pocztę elektroniczną jako sposób udostępnienia informacji publicznej, skarżący musiał liczyć się z ewentualnymi perturbacjami związanymi z elektronicznym obiegiem dokumentów. Nadto, w ocenie Sądu, wskazanie przez skarżącego adresu poczty elektronicznej jako sposób odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji publicznej należy traktować jako jego zobowiązanie, że wiadomości wysłane na ten adres będą odbierane. Odmienne zapatrywanie w praktyce powodowałoby po stronie organu konieczność weryfikacji czy wnioskodawca zapoznał się z treścią każdego pisma przesłanego drogą elektroniczną.

Organ ma prawo oczekiwać, że skoro wnioskodawca podaje adres swojej poczty elektronicznej jako sposób udzielenia informacji publicznej, to będzie odbierał pisma skierowane na ten adres, w tym także trafiające do "skrzynki SPAM" (zakwalifikowanie listu jako spam nie oznacza bowiem automatycznie, że podlega on usunięciu). Odmienne zapatrywanie powodowałoby, że skuteczność udzielenia odpowiedzi na wniosek o informację publiczną za pomocą poczty elektronicznej (e-mail) iluzorycznym, zależną od woli czy też podjęcia działania przez wnioskodawcę.

Zdaniem Sądu nawet brak możliwości zapoznania się przez skarżącego z treścią udostępnionej informacji publicznej, z powodów całkowicie niezależnych od organu, nie może uzasadniać twierdzenia, że organ pozostaje w bezczynności.

Mając na uwadze powyższe, skoro organ wystąpił w dniu 25 lutego 2015 r. odpowiedź na wniosek o informację publiczną z dnia 10 lutego 2015 r. na adres poczty elektronicznej podany przez skarżącego, a do dnia wniesienia skargi nie było żadnej reakcji ze strony wnioskodawcy, chociażby w postaci ponaglenia wnioskodawcy w przedmiocie wniosku to uznać należy w braku odmiennych okoliczności, że udostępnienie informacji publicznej na wniosek wpłynął do wnioskodawcy w dniu 25 lutego 2015 r., gdyż w przypadku prawidłowo działającej poczty elektronicznej zasadniczo dzień wysłania wiadomości jest zarazem dniem, w którym znajduje się ona w poczcie elektronicznej adresata. Wobec powyższego niewątpliwą w sprawie pozostaje okoliczność, iż organ nie przekroczył wskazanego w ustawie termin 14 dni do udzielenia informacji publicznej. Jak wyżej wskazano art. 13 ust. 1 u.d.i.p. nakazuje podmiotowi zobowiązanemu do udzielenia (odmowy udzielenia) informacji, udostępnienie informacji bez zbędnej zwłoki nie później jednak niż w terminie 14 dni. Jak zatem wynika z treści cytowanego artykułu ustawodawca przyjął zasadę bezzwłocznego załatwiania spraw dotyczących udostępniania informacji publicznej. Oznacza to, że organ ten nie pozostaje w stanie bezczynności i Sąd nie może uwzględnić skargi. Nie może również zobowiązać organu do podjęcia czynności, która przed dniem orzekania została podjęta.

Mając na uwadze powołane okoliczności, Sąd na podstawie art. 151 p.p.s. orzekł jak w sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem:

SPECJALISTA

Magdalena Kurpis